Euroopa Parlament
2014-2019

Istungidokument

B8-0331/2017 }
B8-0333/2017 }
B8-0338/2017 }
B8-0341/2017 }
B8-0342/2017 } RC1

17.5.2017

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 123 lõigetele 2 ja 4

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:
S&D (B8-0331/2017)
ECR (B8-0333/2017)
ALDE (B8-0338/2017)
Verts/ALE (B8-0341/2017)
PPE (B8-0342/2017)

ELi Süüria strateegia kohta
(2017/2654(RSP))

Cristian Dan Preda, Arnaud Danjean, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Sandra Kalniete, David McAllister, Michael Gahler, Eduard Kukan, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Tokia Saïfi
fraktsiooni PPE nimel
Victor Boştinaru, Elena Valenciano, Knut Fleckenstein, Neena Gill
fraktsiooni S&D nimel
Charles Tannock, Raffaele Fitto, Jana Žitňanská, Ruža Tomašić, Geoffrey Van Orden, Branislav Škripek
fraktsiooni ECR nimel
Marietje Schaake, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Martina Dlabajová, María Teresa Giménez Barbat, Marian Harkin,

Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Jozo Radoš, Jasenko Selimovic, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ramon Tremosa i Balcells, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans, Cecilia Wikström
fraktsiooni ALDE nimel
Barbara Lochbihler
fraktsiooni Verts/ALE nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon ELi Süüria strateegia kohta (2017/2654(RSP))

Euroopa Parlament,

– võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Süüria kohta,

– võttes arvesse 14. märtsi 2017. aasta ühisteatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „ELi Süüria strateegia alused“[1] ja nõukogu 3. aprilli 2017. aasta järeldusi Süüria kohta, mis koos moodustavad ELi uue Süüria strateegia,

– võttes arvesse konverentsi „Süüria ja piirkonna tuleviku toetamine“ kaasjuhatajate 5. aprilli 2017. aasta deklaratsiooni,

– võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja („asepresident ja kõrge esindaja“) 30. detsembri 2016. aasta avaldust Süürias vaenutegevuse lõpetamise väljakuulutamise kohta ja 23. märtsi 2017. aasta avaldust Süüria kohta ning asepresidendi ja kõrge esindaja poolt Euroopa Liidu nimel tehtud 9. detsembri 2016. aasta avaldust olukorra kohta Aleppos,

– võttes arvesse asepresidendi ja kõrge esindaja 6. aprilli 2017. aasta avaldust väidetava keemiarünnaku kohta Süürias Idlibis ning 7. aprilli 2017. aasta avaldust USA raketirünnaku kohta Süürias,

– võttes arvesse nõukogu otsuseid ELi piiravate meetmete kohta, mida kohaldatakse Süüria vägivaldsete repressioonide eest vastutavate isikute suhtes, kaasa arvatud 14. novembri 2016. aasta otsust ja 20. märtsi 2017. aasta otsust,

– võttes arvesse ÜRO Inimõiguste Nõukogu loodud Süüria küsimustega tegeleva sõltumatu rahvusvahelise uurimiskomisjoni aruandeid ning ÜRO Inimõiguste Nõukogu resolutsioone Süüria Araabia Vabariigi kohta,

– võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone ISILi/Daeshi ja Al-Nusra rinde kohta ning asjassepuutuvaid ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioone konflikti kohta Süüria Araabia Vabariigis, eelkõige resolutsioone 2218 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015), 2268 (2016), 2328 (2016), 2332 (2016) ja 2336 (2016),

– võttes arvesse ÜRO Julgeolekunõukogu 31. oktoobri 2000. aasta resolutsiooni 1325 (2000) naiste ning rahu ja julgeoleku kohta,

– võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 19. detsembri 2016. aasta resolutsiooni A/71/L.48, millega loodi rahvusvaheline, erapooletu ja sõltumatu mehhanism, et aidata uurida Süüria Araabia Vabariigis alates 2011. aasta märtsist toime pandud rahvusvahelise õiguse kohaselt kõige raskemaid kuritegusid ja võtta nende eest vastutavad isikud vastutusele,

[1] JOIN(2017)11.

– võttes arvesse 2012. aasta Genfi kommünikeed,

– võttes arvesse ÜRO põhikirja ja kõiki ÜRO konventsioone, millega Süüria on ühinenud,

– võttes arvesse Rooma statuuti ja Rahvusvahelise Kohtu asutamisdokumente,

– võttes arvesse ajutisi kohtuid, sh endise Jugoslaavia asjade rahvusvahelist kriminaalkohut (ICTY), Rwanda asjade rahvusvahelist kriminaalkohut (ICTR) ning Liibanoni asjade erikohut (STL),

– võttes arvesse 1949. aasta Genfi konventsioone ja nende lisaprotokolle,

– võttes arvesse kodukorra artikli 123 lõikeid 2 ja 4,

A. arvestades, et sõda Süürias on muutunud üheks kõige tõsisematest humanitaarkriisidest maailmas pärast Teist maailmasõda ning sellel on jätkuvalt laastavad ja traagilised tagajärjed Süüria inimestele; arvestades, et rünnatud on arvukalt tsiviilisikuid, sealhulgas lapsi, ja nad kannatavad jätkuvalt selle julma kodusõja all ning alates Süüria konflikti puhkemisest 2011. aastal on selles elu kaotanud üle 400 000 inimese; arvestades, et enam kui 13,5 miljonit inimest Süürias ehk peaaegu kolm neljandikku allesjäänud elanikkonnast vajavad viivitamata hädaabi, nagu arstiabi ja toit, vesi ja peavari; arvestades, et 6,3 miljonit inimest on riigisisesed põgenikud, 4,7 miljonit elab raskesti ligipääsetavates ja piiramisrõngas aladel ning viis miljonit elab pagulastena naaberriikides ja ümbritsevas piirkonnas laiemalt; arvestades, et Süüria kriisil on üha enam destabiliseeriv mõju piirkonnale laiemalt;

B. arvestades, et 2017. aasta jaanuari seisuga on EL koos oma liikmesriikidega võtnud alates sõja puhkemisest 2011. aastal kollektiivselt kasutusele rohkem kui 9,4 miljardit eurot Süüria kriisile reageerimiseks nii Süürias kui ka kõnealuses piirkonnas ning see on teinud temast suurima rahastaja; arvestades, et EL on märkimisväärselt toetanud ka naaberriike, kes pagulasi vastu võtavad;

C. arvestades, et Süüria konflikti käigus on toime pandud sihipäraseid ja valimatuid rünnakuid tsiviilelanike vastu, kohtuväliseid tapmisi, piinamisi ja väärkohtlemisi, kadunuks jääma sundimisi, massilisi ja meelevaldseid vahistamisi, kollektiivseid karistamisi, meditsiinitöötajate vastu suunatud rünnakuid ning toidust ja veest ilmajätmist; arvestades, et Assadi režiim kannab väidetavalt vastutust oma kinnipidamisasutustes toime pandud massiliste poomiste, piinamiste ja kohtuväliste tapmiste eest; arvestades, et Süüria valitsus on lõiganud tsiviilisikud tahtlikult ära hädavajalikest kaupadest ja teenustest, nagu toit, vesi ja arstiabi; arvestades, et rünnakud ja tsiviilisikute näljutamine asustatud alade piiramise teel kujutavad endast sõjataktikana rahvusvahelise humanitaarõiguse selget rikkumist; arvestades, et need kuriteod on siiani jäänud karistuseta;

D. arvestades, et ISIS/Daesh ja muud džihaadirühmitused on pannud toime julmusi, sealhulgas jõhkraid hukkamisi ja mahavaikitud seksuaalset vägivalda, röövimisi, piinamisi, usuvahetusele sundimist ning naiste ja tütarlaste orjastamist; arvestades, et lapsi on värvatud ja kasutatud terrorirünnakutes; arvestades, et suurt muret tekitab praegu ISISe/Daeshi kontrolli all asuva elanikkonna heaolu ja nende võimalik

kasutamine inimkilbina vabastamiskampaania käigus; arvestades, et sellised kuriteod võivad kujutada endast sõjakuritegusid, inimsusvastaseid kuritegusid ja genotsiidi;

E. arvestades, et relvarahu, mis jõustus 30. detsembril 2016, ei ole järgitud, kuna kogu Süürias on teadete kohaselt toimunud mitmeid rikkumisi ja tõsiseid intsidente, nagu näiteks keemiarünnak Khan Sheikhounis, mille pani eeldatavasti toime režiim, ning pommirünnak bussidele, millega evakueeriti inimesi piiramisrõngas asuvatest Foah ja Kefraya linnast valitsuse kontrolli all olevatele aladele; arvestades, et surma on saanud kümneid inimesi, sh lapsi, ning vigastatuid on veel palju rohkem;

F. arvestades, et mitmete uurimiste käigus on leitud, et Assadi relvajõud on kasutanud tsiviilisikute kahjustamiseks ja tapmiseks mõeldud keemilisi mõjureid, rikkudes 2013. aasta kokkulepet nende kõrvaldamiseks; arvestades, et viimane massihävitusrelvade kasutamise juhtum tsiviilisikute vastu toimus 4. aprillil 2017 Idlibi provintsis Khan Sheikhounis, kus tapeti vähemalt 70 tsiviilelanikku, kellest paljud olid lapsed, ning sajad inimesed said vigastada; arvestades, et 12. aprillil 2017 pani Venemaa veto ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonile, milles oleks mõistetud hukka keelatud keemiarelvade väidetav kasutamine Süürias ja oleks kutsutud Süüria valitsust üles tegema koostööd selle vahejuhtumi uurimisel; arvestades, et USA teatas ELile, et tuginedes oma hinnangule, mille kohaselt oli Süüria režiim kasutanud keemiarelvi, korraldas USA Süürias Homsi kubermangus asuvale Al-Shayrati lennuväebaasile raketirünnaku kavatsusega ennetada ja tõkestada keemiarelvade levikut ja kasutamist;

G. arvestades, et EL lisas kooskõlas ELi keemiarelvade leviku ja kasutamise vastase võitluse poliitikaga 2017. aasta märtsis neli Süüria kõrget sõjaväelast sanktsioonide objektiks olevate isikute loetellu seoses nende rolliga keemiarelvade kasutamisel tsiviilelanike vastu;

H. arvestades, et komisjoni president Jean-Claude Junkcer mainis liidu olukorda käsitlevas kõnes 2016. aasta septembris, et on vaja ELi Süüria strateegiat; arvestades, et oktoobris kutsus Euroopa Parlament asepresidenti ja kõrget esindajat Federica Mogherinit üles tagama, et uus Süüria strateegia aitaks kaasa poliitilise lahenduse saavutamisele Süürias, sealhulgas järelevalve- ja jõustamisvahenditega, et parandada rahvusvahelises Süüria toetamise rühmas võetud kohustuste täitmist;

I. arvestades, et ELi Süüria strateegia eesmärk on määrata kindlaks, kuidas saaks EL aidata nähtavamalt ja tõhusamalt kaasa püsiva poliitilise lahenduse leidmisele Süürias ÜROs kokku lepitud kehtiva raamistiku alusel, ning toetada kokkuleppejärgset ülesehitust pärast usaldusväärse ülemineku toimumist; arvestades, et nimetatud strateegias tuuakse välja kuus peamist põhivaldkonda, nimelt: sõja lõpetamine tõelise poliitilise üleminekuprotsessi kaudu; asjakohase ja kaasava ülemineku toetamine; kõige haavatavamate süürlaste humanitaarvajaduste rahuldamine; demokraatia ja inimõiguste edendamine; sõjakuritegude eest vastutusele võtmise edendamine; ning Süüria elanikkonna ja ühiskonna vastupanuvõime toetamine;

J. arvestades, et 5. aprillil 2017. aastal kaasjuhatas EL Süüria ja piirkonna tuleviku toetamise konverentsi, mis tõi kokku rohkem kui 70 riigi ja rahvusvahelise organisatsiooni ning rahvusvahelise ja Süüria kodanikuühiskonna esindajad; arvestades, et Brüsselis peetud konverentsil lepiti kokku terviklikus lähenemisviisis Süüria kriisi

lahendamisele ning otsustati eraldada aastatel 2018–2020 humanitaarolukorrale reageerimiseks 3,47 miljardit eurot täiendavat rahalist abi, sealhulgas 1,3 miljardit eurot ELilt, kes on kriisiabi suurim rahastaja; arvestades, et lisaks on teatavad rahvusvahelised finantseerimisasutused ja rahastajad andnud teada umbes 27,9 miljardi euro ulatuses laenude andmisest; arvestades, et Süüria ülesehitamise kulud on hinnanguliselt ligikaudu 200 miljardit USA dollarit;

K. arvestades, et EL tunnustab kõige rohkem pagulasi vastu võtnud Süüria naaberriikide Türgi, Liibanoni ja Jordaania jõupingutusi ning toetab neid riike;

L. arvestades, et 4. mail 2017 jõudsid Venemaa, Iraan ja Türgi Kasahstanis Astanas kokkuleppele luua neli pingelõdvenduspiirkonda; arvestades, et kolm allakirjutanud riiki peavad tagama olukorra, et relvarahu vältaks kuus kuud (aega võib ka pikendada) ning tagama seejuures relvastatud vaatlejate kohalolu piirkonnas; arvestades, et kokkuleppes nõutakse Assadi režiimilt igasuguse lennutegevuse lõpetamist nende alade kohal olevas õhuruumis ja humanitaarabile takistamatu juurdepääsu võimaldamist mässuliste käes olevatele piirkondadele; arvestades, et sel nädalal algab Genfis ÜRO juhitavate läbirääkimiste uus voor ja juuli keskel on kavas korraldada veel üks Venemaa juhitavate kõneluste voor Kasahstanis;

M. arvestades, et EL on korduvalt teatanud, et Süüria konflikti ei saa lahendada sõjaliselt ning et Süüria rahva lubamatutele kannatustele saab lõpu teha ainult Süüria juhitud kaasava üleminekuga; arvestades, et kuigi on selge, et taastamistööd võivad alata alles pärast poliitilise kokkuleppe sõlmimist, tuleks lepitamispüüdlusi alustada niipea kui võimalik ning EL peaks neid toetama eesmärgiga tagada pikaajaline stabiilsus; arvestades, et tõe jaluleseadmine, vastutuse ja üleminekuperioodi õigusemõistmise edendamine, samuti amnestia on selles kontekstis väga olulised;

1. väljendab heameelt ELi Süüria strateegia üle, sealhulgas ELi Süüriat käsitlevate strateegiliste eesmärkide ja ELi Süüria jaoks seatud eesmärkide üle ning Brüsseli konverentsi tulemuste üle, mille raames anti mitmeaastased lubadused; nõuab tungivalt, et kõik osalenud ja rahvusvahelised rahastajad täidaksid võetud kohustused ning säilitaksid oma toetuse ka tulevikus;

2. mõistab taas kord kõige karmimalt hukka julmused ning laialt levinud inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumised, mida on toime pannud kõik konflikti osalised, eelkõige Assadi režiimi jõud oma liitlaste Venemaa ja Iraani toel, ning valitsusvälised relvarühmitused, eelkõige ISIS/Daesh ja Jabhat Fatah al Sham; rõhutab oma seisukohta, et kõik, kes vastutavad rahvusvahelise humanitaarõiguse ja inimõigustealase õiguse rikkumiste eest, tuleb vastutusele võtta; julgustab kõiki riike kohaldama üldkehtiva jurisdiktsiooni põhimõtet võitluses karistamatuse vastu ja tervitab mitme ELi liikmesriigi samme selles suunas, sealhulgas Hispaania siseriikliku kohtu hiljutist otsust kuulata ära kriminaalhagi üheksa Süüria luureametniku suhtes seoses piinamise ja muude inimõiguste rikkumistega; kordab oma nõudmist, et EL ja tema liikmesriigid uuriksid tihedas koostöös sama meelt riikidega võimalust luua Süüria sõjakuritegude tribunal, kuni küsimus õnnestub anda Rahvusvahelisse Kriminaalkohtusse; rõhutab, et vastutusele tuleks võtta ka need, kes panevad toime kuritegusid usuliste ja etniliste vähemuste ning muude rühmade vastu; on jätkuvalt veendunud, et ei konflikti tulemuslik lahendamine ega püsiv rahu Süürias ole võimalik

ilma toime pandud kuritegude eest vastutusele võtmiseta;

3. mõistab kõige karmimalt hukka 4. aprillil 2017 toimunud kohutava keemiarünnaku Idlibi provintsis asuvale Khan Sheikhouni linnale, milles hukkus vähemalt 70 tsiviilelanikku, sealhulgas lapsi ja humanitaartöötajaid, ning kus paljudel ohvritel olid gaasimürgituse sümptomid; märgib, et Keemiarelvade Keelustamise Organisatsiooni teabekogumismissiooni esialgse hinnangu kohaselt on väited keemiarelvade kasutamise kohta usaldusväärsed; rõhutab, et Süüria on kohustatud täitma Keemiarelvade Keelustamise Organisatsiooni teabekogumismissiooni ning nimetatud organisatsiooni ja ÜRO ühise uurimismehhanismi soovitusi ning selleks tuleb koheselt tagada takistamatu juurdepääs ja tunnustada õigust kõikjal kontrolle läbi viia; rõhutab, et selliste rünnakute eest vastutavad isikud tuuakse kohtu ette; mõistab hukka Venemaa korduvad vetod ÜRO Julgeolekunõukogus, sealhulgas veto Julgeolekunõukogu resolutsioonile, milles mõistetakse hukka viimatine keemiarünnak ja nõutakse selle rahvusvahelist uurimist;

4. väljendab heameelt rahvusvahelise, erapooletu ja sõltumatu mehhanismi loomise üle, mis aitab uurida Süüria Araabia Vabariigis alates 2011. aasta märtsist toime pandud rahvusvahelise õiguse kohaselt kõige raskemaid kuritegusid ja võtta nende toimepanijad vastutusele; taunib asjaolu, et kõnealune mehhanism ei ole ikka veel täielikult rahastatud; kutsub kõiki liikmesriike üles täitma oma vastavad lubadused;

5. toetab jätkuvalt Süüria ühtsust, suveräänsust, territoriaalset terviklikkust ja sõltumatust, jõulist kogu Süüriat ühe tervikuna hõlmavat käsitlust ja Süüria rahva demokraatlikku tulevikku; rõhutab, et riigis võimaldab rahu taastada üksnes Süüria juhitud poliitiline protsess, mille tulemuseks on ÜRO toetatud ja kontrollitavad, uue põhiseaduse kohaselt korraldatavad vabad ja õiglased valimised; tuletab kõigile osapooltele meelde, et üleriigilise kaasava relvarahu ning Süüria kriisi rahumeelse ja kõigile vastuvõetava lahenduse saab saavutada ÜRO egiidi all, nagu on sätestatud 2012. aasta Genfi kommünikees ja ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonis 2254 (2015), ning ÜRO peasekretäri Süüria erisaadiku Staffan de Mistura ja peamiste rahvusvaheliste ja piirkondlike osalejate toel;

6. võtab teadmiseks hiljutise memorandumi pingelõdvenduspiirkondade rajamise kohta Süürias ning toetab kavatsust taaskehtestada relvarahu, teha lõpp režiimi õhujõudude lendudele pingelõdvenduspiirkondade kohal ning luua tingimused humanitaarabi juurdepääsuks, meditsiiniabi andmiseks, lahkuma sunnitud tsiviilelanike kodudesse tagasipöördumiseks ja rikutud taristute taastamiseks; juhib samas tähelepanu opositsiooni väljendatud murele, et selle ettevõtmise tulemuseks võib olla mõjupiirkondade tekkimine ja Süüria mitmeks osaks jagunemine; kutsub kõiki osapooli üles Astana kokkuleppeid täitma ning nende kolme garanti tagama relvarahust kinnipidamise; juhib tähelepanu sellele, kui tähtis on hoiduda igasugusest mitmetimõistetavusest relvarahuga hõlmamata rühmituste osas, ning kutsub kõiki osapooli ja teiste seas ka Türgit tagama, et memorandum ei muudaks lihtsamaks rünnata mõõduka opositsiooniga liitunud või ISISe/Daeshi vastase rahvusvahelise koalitsiooni poolel võitlevaid rühmitusi; toonitab vajadust tagada memorandumi täitmise rahvusvaheline järelevalve ja toetab ÜRO jõulist sekkumist;

7. nõuab, et Venemaa Föderatsioon ja Iraani Islamivabariik kasutaksid oma mõju Süüria režiimile selleks, et panna teda nõustuma mõistliku kompromissiga ja aktiivselt püüdma

seda saavutada, et teha lõpp kodusõjale ning rajada teed kaasavale ja sisulisele üleminekuprotsessile; kutsub ELi ja liikmesriike jätkuvalt toetama mõõdukat opositsiooni, kindlaks tegema ja isoleerima radikaliseerunud elemente ning edendama lepitusprotsessi; soovitab kõrgetasemelise läbirääkimiste komitee liikmetel ÜRO vahendatud Genfi kõnelustel jätkuvalt osaleda;

8. on kindlalt veendunud, et EL peab aktiivsemalt sekkuma ja kasutama oma konfliktijärgset olulist rahalist panust selleks, et olla mõjukas jõud praeguses, ÜROs kokkulepitud raamistikus peetavatel läbirääkimistel ja tagada poliitiline üleminek, töötades selleks välja selgekujulise poliitika, mille eesmärk on osapooli üksteisele lähendada ja intensiivistada tegevust valdkondades, kus liit võib anda lisaväärtust; toetab asepresidendi ja kõrge esindaja praeguseid püüdlusi suhelda piirkonna tähtsamate osapooltega, selleks et tagada poliitiline üleminek ning konfliktijärgne lepitamine ja taastamistööd; nõuab, et asepresident ja kõrge esindaja hakkaks koostama konkreetset kava ELi osalemiseks Süüria taasülesehitamisel ning püüaks saavutada kaasavat ühistegevust tähtsamate rahvusvaheliste organisatsioonide ja finantseerimisasutuste ning piirkondlike ja kohalike osapooltega; märgib aga seejuures, kuivõrd tähtis on, et süürlased ise võtaksid vastutuse riigi konfliktijärgse taastamise eest;

9. rõhutab kohalike ja rahvusvaheliste kodanikuühiskonna organisatsioonide ja vabaühenduste töö ülimat tähtsust sõjakuritegude, inimsusvastaste kuritegude ja muude rikkumiste, sh kultuuripärandi hävitamise tõendusmaterjalide registreerimisel; nõuab, et EL ja liikmesriigid pakuksid sellistele osalejatele täiendavat ja täielikku abi; kutsub ELi ja liikmesriike üles piisavalt rahastama organisatsioone, kes tegelevad avalikel allikatel põhineva uurimisega ning sõjakuritegude ja inimsusvastaste kuritegude tõendusmaterjalide digitaalse kogumisega, et tagada vastutus ja tuua kuritegude toimepanijad kohtu ette;

10. väljendab heameelt selle üle, et ELi Süüria strateegias pööratakse suurt tähelepanu Süüria elanike ja ühiskonna vastupanuvõime tugevdamisele; kutsub liikmesriike üles kahekordistama oma pingutusi Süüria rahva ja kodanikuühiskonna suutlikkuse suurendamiseks, sealhulgas koos selliste osalejatega ja selliste osalejate abil, kes edendavad inimõigusi, võrdõiguslikkust (sh soolist võrdõiguslikkust ja vähemuste õigusi), demokraatiat ja mõjuvõimu suurendamist, ning tegema seda tööd võimaluse korral Süürias ja ka piirkonnas või Euroopas elavate Süüria pagulaste seas; rõhutab, et sellise võimekuse suurendamisega tuleks toetada süürlasi üleminekuperioodi suunamisel (sellistes valdkondades nagu meedia reguleerimine, detsentraliseerimine, munitsipaalhaldus ja põhiseaduse koostamine), võttes seejuures piisavalt arvesse naiste rolli ja vajadusi;

11. väljendab rahulolu selle üle, et tunnustati kodanikuühiskonna ja sealhulgas naisorganisatsioonide kui püsiva lahenduse ühe keskse elemendi tähtsust; tuletab meelde asjaolu, et EL peab edendama ja hõlbustama kodanikuühiskonna ja naiste piisavat kaasamist rahuprotsessi ja nendega konsulteerimist kooskõlas naisi ning rahu ja julgeolekut käsitlevate ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonide 1325 ja 1820 ELi-poolse täitmise põhjaliku käsitlusega; nõuab, et naiste õigused peavad kajastuma Süüria uues põhiseaduses;

12. kinnitab oma toetust Daeshi vastase ülemaailmse koalitsiooni tegevusele ning on

seejuures veendunud, et ELi strateegias oleks tulnud ka läbi vaadata ISISe/Daeshi ja teiste ÜRO loetletud terroriorganisatsioonide vastase võitluse küsimused, juhtida tähelepanu ja keskenduda terrorismi levikut soodustanud poliitilistele ja sotsiaalmajanduslikele algpõhjustele ning sõnastada konkreetsed tegevusmeetmed; on lisaks seisukohal, et oleks tulnud välja töötada viisid, millega aidata säilitada Süürias paljurahvuseline, paljusid religioone ja usutunnistusi järgiv ühiskond;

13. rõhutab, kui oluline on kaitsta Süüria rahvus- ja usuvähemusi ning on kindlalt veendunud, et mis tahes poliitiline protsess peab olema kaasav ja suunatud salliva ja eri usutunnistusi järgiva Süüria riigi taastamisele;

14. tuletab meelde usaldust suurendavate meetmete (sealhulgas humanitaarabi takistusteta kohaletoimetamine kogu Süürias, põhiliste avalike teenuste (elekter, vesi, tervishoid) osutamine, kõigi linnade piiramise lõpetamine ning vangide ja pantvangide vabastamine) õigeaegse rakendamise keskset tähtsust; tunneb heameelt Süüria valitsuse ja mässuliste rühmituste vahel saavutatud kokkuleppe üle, millega võimaldatakse evakueerida nelja ümberpiiratud linna elanikud; nõuab, et kõik osapooled toetaksid ja hõlbustaksid usaldust suurendavaid meetmeid käsitleva ulatusliku kokkuleppe sõlmimist;

15. märgib kahetsusega, et laastav kodusõda on paisanud riigi sotsiaalse ja majandusarengu mõttes mitukümmend aastat tagasi, teinud miljonitest inimestest vaesed ja töötud, hävitanud suure osa haridus- ja tervishoiuteenustest ning põhjustanud süürlaste massilise ümberasumise ja ajude äravoolu; viitab sellepärast asjaolule, kui tähtis on ulatuslikum muu kui humanitaarabi, mis on suunatud Süürias asuvate inimeste vastupanuvõime suurendamisele ja majanduse taaskäivitamisele; kutsub lisaks ELi liikmesriike üles võtma endale vastutuse jagamisel suuremad kohustused ning võimaldama Süüria konfliktipiirkondadest põgenejatele kaitset ka kaugemal kui vahetult naaberpiirkondades, muu hulgas ümberasustamise ja humanitaarpõhjustel vastuvõtmise kavade abil; on samas seisukohal, et kohe pärast konflikti lõppemist tuleks stimuleerida kutseoskustega Süüria pagulaste koju tagasipöördumist ja osalemist oma riigi taastamisel;

16. väljendab heameelt ELi poolt Jordaania ja Liibanoniga sõlmitud uue partnerluse prioriteetide üle ning ELi päritolueeskirjade lihtsustamise üle Jordaania ekspordi puhul; peab kahetsusväärseks, et suur hulk pagulasi elab Jordaanias, Liibanonis ja Türgis endiselt ebakindlates sotsiaalsetes ja majandusoludes ega suuda tihti (seaduslikku) tööd leida; palub asepresidendil ja kõrgel esindajal nõuda, et Jordaania ja Liibanoni ametiasutused teeksid tööd säilinud (mitteametlike) tõkete kõrvaldamiseks, toetaksid füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise võimaluste laiendamist ning täidaksid naistele ja noortele töökohtade loomise lubadused;

17. toetab igati Süürias ja piirkonnas algatust „Ei ainsatki kaotatud laste põlvkonda“ ning nõuab, et tehtaks rohkem selleks, et kõik pagulaste lapsed ja vastuvõtvate kogukondade kaitsetud lapsed saaksid kvaliteetse hariduse, mis oleks poistele ja tütarlastele võrdselt kättesaadav; juhib tähelepanu vajadusele tunnustada pagulaslaagrites sageli antavat vabaharidust ning toetada traumeeritud lastele psühholoogilise abi osutamist;

18. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile,

komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, ELi liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO-le, rahvusvahelise Süüria toetusrühma liikmetele ning kõigile konfliktiosalistele ja tagada selle teksti tõlkimine araabia keelde.